

6. Федунувич-Швед О. Лексика перекладів Миколи Лукаша в одинадцятитомному «Словнику української мови» / О. Федунувич-Швед // Урок української. – 2007. – № 2-3. – С. 24-27.

7. Шевельов Ю. Внесок Галичини у формування української літературної мови / Ю. Шевельов. – Львів - Нью-Йорк : Наук. т-во ім. Шевченка, Українознавча бібліотека НТШ, 1996. – 192 с.

Olena KUMEDA

Public and rare dialect lexicon of XIX century in language of the Kulish's first printing

In article on a material lifetime primary sources and in a support on P. Kulish's local dialect environment lexical features in his language are considered; their genesis in a context of eastern Polissia dialect is found out; also orientation of the author the broad audience eastern Ukrainians dialects is proved. Further inquiry on language of Kulish's first printings will make it possible to create an integral work about idiolect of the writer and to identify its role in development of new Ukrainian literary language.

Лідія Тименко

Абстрактні іменники у реєстрі Зведеного словника

Складність розвитку абстрактних іменників є багатою базою для дослідження лексикографічної фіксації цих одиниць, зокрема, в межах створення зведеного реєстру української лексики.

Уперше поділ імен на конкретні та абстрактні запропонував англійський філософ і логік Дж. С. Мілль у середині XIX століття. Він зробив найповніший аналіз абстрактних іменників на основі характеру знакового словесного значення та своєрідності мовних засобів його вираження в системі лексики. У подальшому проблема абстрактних іменників була відображена в працях відомих мовознавців О.О. Потєбні [7; 8], Г.А. Уфімцевої [11], В.В. Веселитського [3], О.А. Колеснікова [4], Л.М. Полюги [5, 6], Н.П. Романової [9], Н.Л. Томи [10], Л.О Чернейко [12] та ін.

Особливої уваги заслуговує вчення видатного філолога О. О. Потєбні про абстрактне та конкретне в мові. Хоча окремого дослідження з цієї проблеми лінгвістом не створено, проте надзвичайно глибокі думки про зв'язок між

появою здатності до абстрагування та розвитком мислення, про сутність абстрагування, шляхи розвитку конкретного та абстрактного в мові, вторинний характер абстрактності в історії розвитку людської думки та мови тощо висвітлені в багатьох його працях [7; 8 та ін.].

Інтерес до абстрактних іменників помітно зріс у мовознавстві в середині ХХ століття. Проблема аналізувалася в історичному (діахронічному) аспекті Е.М. Ножкіною, В.Н. Хохлачовою, В.В. Веселитським, Н.П. Романовою.

Абстрактне ім'я на відміну від конкретного є комплексним утворенням зі складною структурною організацією, отже, дослідники мають розв'язувати проблему сутності цього явища та його класифікації. Спробу поділу таких лексичних одиниць зробили Г.А. Уфимцева, Л.О. Чернейко, які замість традиційної дихотомії між конкретним та абстрактним вводять більш детальну класифікацію іменників та градуальний характер організації лексики: від конкретних значень до більш абстрактних.

Іменники абстрактної семантики – це передані категоріальними формами субстантива назви дій, процесів, ознак, тобто опозиція «конкретні – абстрактні назви» відтворює у морфологічних формах реальну і граматичну предметність, центр і периферію іменника [2, с. 19]

Як показують дослідження, абстрактні іменники протиставляються конкретним на основі того, що в типових випадках слововживання мають різні означувані. Спостереження Г.А. Уфимцевої доводять, що іменники з денотативним і денотативно-сигніфікативним значенням формують розряд конкретної лексики. Абстрактні імена у своєму знаковому значенні не вказують на предмет, їхньою функцією є називання понять. Тому слова з сигніфікативною і сигніфікативно-денотативною основою знакового значення відносяться до абстрактної лексики. Проте констатувати чітку межу між конкретними та абстрактними іменниками важко.

Для дослідження лексикографічної фіксації абстрактних іменників, були використані матеріали словників української мови (див. список скорочень джерел). У дослідженні був проведений аналіз словникових дефініцій абстрактних іменників (вибірково буква Р) зазначених словників з метою дослідження історії розвитку абстрактної лексики української мови від кінця ХІХ століття до початку ХХІ століття.

Процес становлення лексичних та словотворчих особливостей української національної писемно-літературної мови в ХІХ столітті найтіснішим чином пов'язаний із процесом лексичного збагачення, що є характерною рисою розвитку словника української мови. Українська мова в цей час розширює сферу свого застосування, їй було необхідно виразити низку нових

понять, що відносилися до різних галузей державного, наукового, культурного життя. Розширення словника відображало зміни, які відбувалися в суспільстві у зв'язку з ростом освіти, науки, промисловості і розширенням торговельних зв'язків. Перш за все це суспільно-політична лексика: *реалізм, ревізіонізм, реквізіція, рекрутство, лимарщина*, наприклад:

реалізм <i>ім. ч.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС СІС СІСС Гол. УРЕ ₂ ~ УРЕС~
ревізіонізм <i>ім. ч.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гол. СІС СІСС УРЕ УРЕС
регентство <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гол (регентство) СІС СІСС УРЕ
реквізіція <i>ім. ж.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гол. СІС СІСС УРЕС
рекреація <i>ім. ж.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гол. (рекреації) СІС СІСС УРЕ УРЕС
рекрутство <i>ім. с.</i>	СУМ (<i>іст.</i>) ВТС (<i>тс</i>) Ж Гр
римарщина <i>ім. ж.</i>	ВТС ВЗОС Ж Гр

Абстрактна лексика у досліджуваних словниках відзначається семантичним і структурним розмаїттям, виразним книжно-літературним характером. В її межах виділяємо:

– утворення на **-ість, -ость, -исть** зі значенням абстрагованої якості, дії, часу і т. ін., напр.:

розворотність <i>ім. ж.</i>	Ж
розважність <i>ім. ж.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 Гол.
рум'яність <i>ім. ж.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 Гр Гол

Словотвірний тип з суфіксом **-ість** (переважно) в сучасній українській мові надзвичайно поширений для позначення абстрактних понять.

– віддієслівні утворення на **-ання, -ення, -іння**, напр.:

ревіння <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гр Гол.
регінтя <i>ім. ж.</i>	СУМ (<i>розм.</i>) ВТС (<i>тс</i>) ВЗОС Гр Гол. (<i>разом з</i> реготня)
реготня <i>ім. ж.</i>	СУМ ВТС (<i>розм.</i>) Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС БН (<i>разом з</i> реготь) Гр (<i>разом з</i> регінтя)
реготання <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гр Гол.
редагування <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС УРЕ редагування (<i>разом з</i> редакування) Гол
розгніждження [<i>ім. с.</i>]	Гол.
розгортання <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гол.

розплітáння <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ро сплітá ння Гр
розповідáння <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 Гол.
розтягáння <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ро зтягá не Ж ро стягá ння Гр
розу́міння <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС БН Гр УРЕ УРЕС розу́ми н е Ж розу́ми н ьє Гол.
розумува́ння <i>ім. с.</i>	СУМ (<i>розм.</i>) ВТС (<i>тс</i>) Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гр Гол.
<i>ретушува́ння</i>	СУМ ² ВТС ² Орф-75 Орф-94 Орф-09 Гол. СІС СІСС ²
реферува́ння ¹ <i>ім. с.</i>	(дія за знач. реферува́ти ¹) СУМ ВТС <i>Орф-75</i> <i>Орф-94 Орф-09 ВЗОС СІС СІСС</i>
реферува́ння ² <i>ім. с.</i>	(дія за знач. реферува́ти ²) СУМ ВТС СІСС
руйнува́ння <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гр Гол
руштво́вання <i>ім. с.</i>	СУМ (<i>діал.</i>) ВТС (<i>тс</i>) руштво́ в ане Ж
рю́мса н ня <i>ім. с.</i>	СУМ (<i>розм.</i>) ВТС (<i>тс</i>) Орф-75 Орф-94 Орф-09 рю́мса н ьє БН ВЗОС Гр
ряботі н ня <i>ім. с., збірн.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гр ряботі н ьє БН ряботі н є Ж ряботі н я Гол
ряботі н ня <i>ім. с.</i>	СУМ (<i>розм.</i>) ВТС (<i>тс</i>) Орф-94 Орф-09

Словотвірний тип на **-ння** становить основний масив українських віддієслівних іменників.

– іменні утворення на **-ство (-цтво) і -от(а)** або переважно зі значенням абстрагованої дії або опредмеченої ознаки, напр.:

режисе́рство <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гол.
ре́кторство <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гр Гол.
реміс н и́цтво <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 Ж. Гол.
риба́льство <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Ж Гр Гол УРЕ УРЕС
розбій н и́цтво <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09

розбійство *ім. с.* ВТС (*заст.*) Гр Гол. Ж
 рукоділство *ім. с.* ВТС (*діал.*) Гр
 рукодільність Ж та ін.

Словотвірний тип з суфіксом –ств- в сучасній українській літературній мові надзвичайно поширений для позначення абстрактних понять.

Групу абстрактної лексики доповнюють префіксальні утворення на **-а, -я**:

розвороття *ім. с.* ВТС Орф-09 ВЗОС Гр Гол.
 розп'яття *ім. с.* СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гр
 розп'ятє (-тис) Ж
 розп'яття Гол.
 розп'яка *ім. ж.* СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 Ж Гол.
 росп'яка Гр
 розрада
 розрада¹ *ім. ж.* СУМ² ВТС² Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Ж²Гр
 (те, що приносить заспокоєння, полегшення в горі) ВТС (*тс*) Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Ж
 розрада² *ім. ж.* (сварка, ворожнеча, відсутність єдності) ВТС
 (*тс*) ВЗОС Гр
 а також абстрактні утворення без закінчень:
 рбзум *ім. ч.* СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гр Гол.
 Ж УРЕ (*разом з розсудок*) УРЕС
 рбзбрат
 рбзбрат¹ *ім. ч.* СУМ² ВТС² Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гр
 Гол. Ж
 (ворожнеча, розлад між ким-небудь) СУМ ВТС
 Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гр Гол. Ж
 рбзбрат² *ім. ч.* (смажений відбитий шматок м'яса) СУМ ВТС
 розгардіяш *ім. ч.* СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Ж Гр
 Гол.
 розгардіяшь БН та ін.

На останній групі абстрактних номінацій наочно простежується тенденція до створення префіксальних абстрактних найменувань, яка чітко окреслилася в українській літературній мові кінця XIX–поч.XX століття.

Слід зазначити, що більшість вищезазначених абстрактних слів закріпилась у словнику української літературної мови, про що свідчать дані сучасних лексикографічних праць.

Лексикографічні джерела також свідчать, що в названий період абстрактний лексикон української літературної мови почав активно поповнюватися абстрактними найменуваннями, утвореними на українському ґрунті. Такі слова для української літературної мови того часу були порівняно новим яви-

шем. Подібні утворення наочно ілюструють процес розвитку словникового складу української літературної мови, поповнення його новими лексичними одиницями, показують, як проходило піднесення її інтелектуального рівня й посилення виражальних можливостей загалом:

роділля <i>ім. ж.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гр Гол. роділя Ж родіння <i>ім. с.</i> Гр
рѳхкання <i>ім. с.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гр Гол рѳхканє Ж

Кінець ХІХ–початок ХХ ст. характеризується інтенсивним припливом до словникового складу української літературної мови іншомовної, особливо термінологічної, лексики, яка була одним з важливих компонентів, що підносив інтелектуальний рівень мови:

реалізація <i>ім. ж.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС СІС СІСС Гол. УРЕ ₂ ~ УРЕС~
регламентація <i>ім. ж.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС СІС СІСС регліаментація Гол.
редукція <i>ім. ж.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гол. СІС СІСС УРЕ ₃ УРЕС ₃
реєстрація <i>ім. ж.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гол. СІС СІСС УРЕ
резолюція <i>ім. ж.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС Гол. СІС СІСС УРЕ УРЕС

Нові суспільні явища та інститути потребували відповідних нових позначень у мові. Первинна номінація завжди має денотативний характер, оскільки нові слова «...заповнюють «пусту клітину» в системі існуючих номінативних одиниць» [1, с. 47]. Взагалі ж мовні та позамовні чинники часто впливають на виникнення нових лексичних одиниць комплексно, і розглядати їх слід як такі, що тісно пов'язані між собою.

Причини подібних процесів неможливо вивести лише з подій суспільного та політичного життя ХІХ ст. При порівнянні джерел збагачення словникового складу в ХІХ–ХХІ ст., насамперед, слід назвати такі риси:

Суттєве збільшення прямих запозичень, особливо в середині ХХ століття. І це підтверджують словники:

реабсѳрбція <i>ім. ж.</i>	ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС СІС УРЕ УРЕС
---------------------------	---

реактологія <i>ім. ж.</i>	ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС СІС УРЕ УРЕС
реверсування <i>ім. с. СУМ (техн.)</i>	ВТС (<i>мс</i>) Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС СІС СІСС УРЕ УРЕС
регенерація <i>ім. ж. СУМ (техн.)</i>	ВТС (<i>мс</i>) Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС СІС СІСС УРЕ ₃ УРЕС ₃
рентгенометрія <i>ім. ж.</i>	ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09
Зростає свідоме прагнення носіїв мови до утворення нових лексичних одиниць. У зв'язку з постійним розвитком різних галузей науки виникає потреба їхнього термінологічного оформлення. Наукові терміни, одиниці метамовних систем, які виражають власне теоретичні поняття різних сфер інтелектуальної діяльності людини:	
резервація <i>ім. ж.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС СІС (разом з резерват) СІСС УРЕ УРЕС
резонансність <i>ім. ж.</i>	ВТС ВЗОС
рентгенометрія <i>ім. ж.</i>	ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09
ресурсозабезпеченість <i>ім. ж.</i>	ВТС Орф-94 Орф-09
ресурсозбереження <i>ім. с.</i>	ВТС Орф-94 Орф-09
рубрикація <i>ім. ж.</i>	СУМ ВТС Орф-75 Орф-94 Орф-09 ВЗОС СІС СІСС

І запозичення, і словотвір абстрактних іменників дедалі більше набували рис системності, впорядкованості, оскільки ці два основні джерела кількісного збагачення словника були поставлені на службу ідеологічної полеміки.

Лексичну абстракцію слід розглядати не тільки як постійну властивість значень, окремих слів та їх класів, а й як послідовний процес в історії мови. Відсоток абстрактних слів у словниковому складі може вважатись суттєвим показником для визначення рівня розвитку відповідної мови взагалі. Рівень абстракції в діахронії можна визначити також за чотириступеневою шкалою – як для окремих лексичних одиниць, словотвірних формантів та тематичних груп, так і для лексико-семантичної системи мови в цілому, порівнюючи розвиток ступеня лексичної абстракції в різних мовно-історичних періодах. Високий загальний рівень лексичної абстракції свідчить про високий рівень розвитку наукової та філософської думки, а також художньої літератури та публіцистики, оскільки саме терміносистеми цих галузей розумової діяльності людини можуть вважатись основним джерелом поповнення словника абстрактної лексики.

З кінця XIX століття й особливо в час національного відродження у 20-х рр. XX століття відбувається посилене нагромадження української термінологічної лексики. Процес збагачення цих лексем тривав протягом усього періоду існування мови з більшою чи меншою інтенсивністю.

Шляхи поповнення українського абстрактного лексикону у словнику сучасної української мови:

успадкування автохтонних абстрактних слів;

виникнення нових абстрактних слів за допомогою наявних словотвірних засобів за активними в мові словотворчими моделями;

поява абстрактних слів внаслідок запозичення з інших мов.

Якісні зміни у формі існування мови, очевидно, завжди супроводжуються кількісним та якісним стрибком у розвитку абстрактної лексики, появою нових тематичних груп абстрактної лексики, розвитком моделей їх словотвору та зміною та розвитком значень лексичних одиниць більш ранніх періодів. Всі ці процеси хронологічно співвідносяться з епохальними історичними змінами в житті суспільства і мають безпосереднє відношення до зростання загального рівня лексичної абстракції в мові.

Джерела

- БН** Білецький-Носенко П.П. Словник української мови. – К., 1966.
- ВЗСО** Великий зведений орфографічний словник / Укл. В.Т. Бусел, М.Д. Василега-Дерибас, О.В. Дмитрієв, Г.В. Латник, Г.В. Степенко. – К., 2003.
- ВТС** Великий тлумачний словник сучасної української мови. – К., 2007.
- Гол** Голоскевич Г. Правописний словник. – К., 1930 (або: Нью-Йорк ... Львів, 1994).
- Гр** Словарь української мови: В 4-х т. / За ред. Б.Грінченка. – К., 1907 – 1909.
- Ж** Желеховський Є., Недільський С. Малорусько-німецький словар: В 2-х т. – Львів, 1886.
- Орф-75** Орфографічний словник української мови / Уклад. С.І. Головащук, Т.В. Зайцева. І.С. Назарова, М.М. Пещак, В.М. Русанівський. – К., 1975.
- Орф-94** Орфографічний словник української мови / Уклад. С.І. Головащук, М.М. Пещак, В.М. Русанівський, О.О. Тараненко. – К., 1994.
- Орф-2009** Український орфографічний словник / Уклад. В.В. Чумак, І. В. Шевченко, Л.Л. Шевченко, Г.М. Ярун. – Вид. 7-е. – К., 2009.
- СІС** Словник іншомовних слів / За ред. О.С. Мельничука. – К., 1986.

СССР	Сучасний словник іншомовних слів / Уклад. О.І. Скопненко, Т.В. Цимбалюк. – К., 2006.
СУМ	Словник української мови: В 11-и т. – К., 1970–1980.
УРЕ	Українська радянська енциклопедія: В 12-и т. – К., 1977–1985.
УРЕС	Український радянський енциклопедичний словник: У 3-х т. / За ред. М. Бажана. – К., 1966–1968.
УРС	Українсько-російський словник: В 6-и т. - К., 1953–1963.

Література

1. Арбатский Д. И. Толкование значений слов // Теория языка и словари. – Кишинев, 1988. – С. 38-43
2. Безпояско О. К., Городенська К. Г., Русанівський В. М. Граматика української мови. Морфологія / О. К. Безпояско, К. Г. Городенська, В. М. Русанівський. – К.: Либідь, 1993. – 336 с.
3. Веселитский В. В. Отвлеченная лексика в русском литературном языке XVIII – начала XIX в. – М.: Наука, 1972. – 319 с.
4. Колесников А. А. Семантическое обеспечение грамматических форм имен существительных русского языка. – К.: Выща школа, 1988. – 139 с.
5. Полюга Л. М. Українська абстрактна лексика XIV – першої половини XVII ст. – К.: Наук. думка, 1991. – 238 с. – Бібліогр.: С. 198-213.
6. Полюга Л. М. Абстрактна лексика // Українська мова: Енциклопедія. – К.: Українська енциклопедія, 2000.
7. Потебня А. А. Из записок по русской грамматике: В 4 т. – Т. 3 – М.: Просвещение, 1899. – 551 с.
8. Потебня А. А. Из записок по русской грамматике: В 4 т. – Т. 4 – М., Л.: Изд-во АН СССР, 1941. – 320 с.
9. Романова Н. П. Русское именное словообразование (формирование системы наименований отвлеченного действия в старорусском языке). – К.: Наук. думка, 1994. – 157 с.
10. Тома Н. М. До проблеми визначення абстрактної лексики / Н. М. Тома // Мовні і концептуальні картини світу : зб. наук. праць. – Вип. 34. – К. : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2011. – С. 288–292.
11. Уфимцева А. А. Типы словесных знаков. – М.: Наука, 1974. – 280 с. – Библиогр. в пристр. сносках.
12. Чернейко Л. О. Лингво-философский анализ абстрактного имени. – М., Изд-во МГУ, 1997. – 460 с.

Lidiya TYMENKO

Abstract nouns are in the register of the Combined dictionary

In the article the abstract nouns Ukrainian language in diachronic perspective and question their current operation. The analysis of fixation abstract nouns Ukrainian language-XHI XIX century. Allowing us to understand the nature of the evolution of modern Ukrainian abstract vocabulary.

Оксана Тищенко

**Довідка про походження
в словникових матеріалах
«Нові й актуалізовані слова та значення»**

В Інституті української мови було опубліковано словникові матеріали «Нові й актуалізовані слова та значення» (2002–2010) за авторства В. Балог, Н. Лозова, Л. Тименко, О. Тищенко (далі – Матеріали), де зафіксовано нову й актуалізовану лексику й фразеологію, а також раніше відому лексику, ще не зафіксовану в лексикографічних джерелах, але поширену в сучасній мові. Дібрані до матеріалів наступного випуску лексеми звірено з реєстрами українських словників, які вийшли до 2011 р. включно. Насамперед це «Словник української мови» в 11 т., «Український орфографічний словник», 2009, «Великий тлумачний словник сучасної української мови», 2009, а також інші словники нової лексики (див. список). Основу мовного матеріалу, з яких дібрано ці лексеми й стали словосполучки, становлять джерела науково-популярного, художнього, публіцистичного, офіційно-ділового, розмовно-побутового стилів, серед яких насамперед письмові тексти інтернет-спілкування (форуми, чати, блоги). Значно меншою мірою опрацьовано наукові тексти. Словники як джерела реєстрової лексики не залучено. Моделювання потенційних одиниць, а також семантичних, словотворчих, тематичних гнізд не було предметом опрацювання.

Призначення етимологічної довідки – продемонструвати внутрішню форму слова, яка сприяє розкриттю його значення. Пропонуємо розроблення етимології слів іншомовного походження та їхніх похідних у словникових матеріалах.

УДК 811.161.2.373.374